

se nr. 95 af 10. marts 1976 om svangerskabsafbrydelse fortrinsvis søges beskikket en person, som ved slægtsskab, svogerskab eller venskab er nært knyttet til kvinden.

For værgens beskikkelse foreslås det, at bestemmelsen i værgemålslovens § 50 finder tilsvarende anvendelse. Dette indebærer bl.a., at værgen skal beskikkes af statsamtet på det sted, hvor kvinden har bopæl.

Værgens opgave bliver ved personlig kontakt til den gravide kvinde så vidt muligt at få dennes holdning til spørgsmålet om svangerskabsafbrydelse klarlagt, idet det er en forudsætning for, at samrådet kan tillade svangerskabsafbrydelse, at kvinden ikke modsætter sig indgrebet.

Til nr. 2

Efter § 6 i loven om svangerskabsafbrydelse skal forældremyndighedens indehaver samtykke i en anmodning om svangerskabsafbrydelse, hvis kvinden er under 18 år. Kvinder under 18 år kan efter de gældende regler få foretaget svangerskabsafbrydelse uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver, hvis samrådet giver tilladelse til, at samtykke ikke indhentes.

Er kvinden umyndiggjort i personlig henseende, skal værgen samtykke i en anmodning om svangerskabsafbrydelse.

Som følge af, at unge under 18 år ved indgåelsen af ægteskab ikke længere er under forældremyndighed, foreslås det, at gifte kvinder under 18 år på egen hånd kan anmode om at få foretaget svangerskabsafbrydelse.

Som nævnt ovenfor under bemærkningerne til nr. 1 er det ikke i alle tilfælde hensigtsmæssigt, at en allerede beskikket værge ved værgemål efter værgemålslovens § 5 tager stilling til spørgsmål om svangerskabsafbrydelse. Da værgemål vedrørende personlige forhold endvidere kan begrænses til at angå bestemte personlige anliggender og derfor ikke i alle tilfælde naturligt vil omfatte en stillingtagen til spørgsmål vedrørende svangerskabsafbrydelse, foreslås det, at bestemmelsen i § 6 i loven om svangerskabsafbrydelse ændres, således at der ikke kræves samtykke fra værgen, såfremt der er iværksat værgemål vedrørende personlige forhold.

Derimod vil der for kvinder, der er under værgemål, herunder også vedrørende økonomiske forhold, oftest blive tale om at anvende bestemmelsen i § 5, stk. 2, i loven om svangerskabsafbrydelse, der er beskrevet nærmere ovenfor under bemærkningerne til nr. 1, således at der beskikkes en særlig værge til at fremsætte anmodningen om svangerskabsafbrydelse. Denne værge kan, hvis det er hensigtsmæssigt,

være den samme, som allerede er beskikket til at varetage et værgemål efter værgemålslovens § 5.

Til nr. 3

Ændringen er en følge af den under nr. 2 foreslåede ændring af lovens § 6, stk. 1.

Til § 18

Lov om sterilisation og kastration

Til nr. 1

Ifølge § 2, stk. 1, i loven om sterilisation og kastration har enhver, der er fyldt 25 år og har bopæl her i landet, ret til at blive steriliseret. Dette gælder dog ifølge lovens § 2, stk. 2, ikke for personer, der er umyndiggjort i personlig henseende, sindssyge eller åndssvage.

For personer under 25 år samt for personer, der er umyndiggjort i personlig henseende, sindssyge eller åndssvage, kræves tilladelse fra et samråd til sterilisation, jf. lovens § 4. Tilladelse kan gives i en række nærmere i loven beskrevne tilfælde, herunder bl.a. hvis der på grund af arvelige anlæg hos ansøgeren er en sådan fare for, at eventuelle børn vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse, at det må anses for ønskeligt at forebygge fødsler, eller hvis ansøgeren på grund af sindssygdom eller anden sjælelig lidelse, åndssvaghed eller svag begavelse i øvrigt, grovere karakterafvigelser eller alvorlig legemlig lidelse er uegnet til at drage omsorg for børn på forsvarlig måde.

Som følge af, at der efter forslaget om de nye værgemålsformer i værgemålsloven kan etableres værgemål efter lovens § 5, der alene omfatter bestemte personlige forhold, foreslås § 2, stk. 2, ændret, således at personligt værgemål ikke i sig selv medfører, at den pågældende ikke har ret til sterilisation. Endvidere foreslås bestemmelsen ændret, således at der med hensyn til de øvrige situationer, hvor der ikke er en ubetinget ret til sterilisation, henvises til bestemmelserne i § 6, stk. 2, og § 7, der giver en udtrykkelig beskrivelse af de tilfælde, hvor der kan være brug for en værges medvirken ved stillingtagen til sterilisation.

En person, der er under personligt værgemål – og også personer, der er under andre former for værgemål, eller for hvem, værgemål ikke er iværksat – vil således kunne være omfattet af lovens § 2, stk. 2. I disse tilfælde bliver det aktuelt at anvende bestemmelsen i lovens § 6, stk. 2. Om denne bestemmelse henvises i øvrigt til den under nr. 2 foreslåede ændring.